

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118201367
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118201367.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobcu T. K., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana B. republiky, bytom C. XX, zast. P. kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie 81,79 Eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 526,21 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 30,24 % , ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 608,- Eur a zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 600,- Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 32,80 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 857,16 Eur. Zároveň bol žalobca povinný zaplatiť odmenu za poskytnuté služby vo výške 580,44 Eur. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podpísanej žalobcom 02.09.2014 a žalovaným 05.09.2014 vyplýva, že žalobca v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 600,- Eur so splatnosťou na 42 splátok, s výškou mesačnej splátky 32,80 Eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 857,16 Eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 26,20 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,11 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 600,- Eur, pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 26,20 %, ročnej úrokovej sadbe 18,11 %, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú je povinná zaplatiť 857,16 Eur. V bode 6 vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 600,- Eur splatnosť úveru je 42 splátok, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 32,80 Eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 875,16 Eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 26,10 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,11 % a s priemernou ročnou

percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 600,- Eur, pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 26,10 %, ročnej úrokovej sadzbe 18,11 %, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú je povinná zaplatiť 875,16 Eur. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti - zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. úveru 07.03.2018, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 7. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 26,10 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 44,06 %, celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť 857,16 EUR, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytnutí služby 580,44 EUR s ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,11 %. Schválená výška revolvingu 600,- EUR , s výškou RPMN 26,10 %. Žalobca má za to, že napadnutá zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočností, že v oboch prípadoch žalobca so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o chválenom revolvingovom úvere. Žalobcovi následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobcu. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Žalobca má za to, že ide o nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. Úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o úvere, ktorá má byť podkladom pre zrážky zo mzdy je tak bezúročná a bez poplatková, z dôvodu absencie zákonom stanovených náležitostí, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti, pričom v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov, údaj 42 mesiacov nie je možné považovať za termín konečnej splatnosti úveru. Úver poskytnutý žalobcovi sa teda vzhľadom na hore uvedené považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň považuje Dohodu o poskytnutí služby súvisiacu s predmetným úverom za absolútne neplatný právne úkony. Poukazuje aj na nesprávne uvedenie výšky RPMN, nakoľko má za to, že do tejto sadzby je potrebné zahrnúť aj odmenu za poskytovanie služieb podľa Dohody o poskytovaní služieb. Táto dohoda je nepochybne doplnkovou službou k spotrebiteľskému úveru a odmenu za tieto služby mala byť zahrnutá v celkových nákladoch spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Zároveň má za to, že uzatvorenie takejto dohody je nekalou praxou žalovaného, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, keďže takýmto spôsobom má žalovaný v úmysle obísť zákonné limity stanovené na odplatu za spotrebiteľský úver. V zmysle tejto dohody mal žalovaný poskytnúť žalobcovi služby. Žalobca však nikdy nevyužil žiadne služby zo strany žalovaného. Takúto dohodu o poskytovaní služieb považujeme teda za neplatnú, vzhľadom na to, že je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon. Žalobca zaplatil žalovanému zo zmluvy doposiaľ sumu 1 148,- Eur titulom úveru. Výška úveru znížená o poplatok za poskytnutie úveru bola 540,- Eur. Žalovaný je povinný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať. Žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o 608,- Eur. Má za to, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobcu, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovania dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na

zdravotný aj psychický stav žalobcu. Žalobca si preto uplatňuje výšku zadostučinenia vo výške 200,- Eur, ktorú považuje za primeranú výšku úveru, morálnej a majetkovej ujme.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 16.03.2018 uviedol, že tvrdenia žalobcu odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy a obsah zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Aj podľa právnej teórie (napr. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právnej úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon okrem toho obsahuje/ môže obsahovať aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadaval o úver v sume 600,- Eur, so splatnosťou 42 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 32,80 Eur. Z bodu 6 vyplýva schválenej úveru v sume 600,- Eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 32,80 Eur. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o "RPMN" bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť, že tento údaj sa dá dohodnúť. Toto v napádanom rozsudku chýba úplne. Podľa § 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia "vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere"), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s "predpokladanou RPMN" uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne "navrhoval" žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Poukazujeme na to, že vyššie tvrdené ohľadne "dohody" údaj o RPMN potvrdil napríklad Krajský súd v Trenčíne, ktorý v uznesení č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016 uviedol: "Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2

Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie." Zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a zmluvnú voľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. v nižšej. Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdí, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje niektoré, zákonom určené náležitosti žalovaný najskôr poukazuje na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom bolo konštatované: Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110). Rovnako pre nasledujúci text je dôležitý aj výrok 4 rozsudku Súdneho dvora EÚ v znení Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vo všetkých prípadoch vyplýva: Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vo všetkých prípadoch vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol. V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (čl.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Okrem vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove poukazuje na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. "Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči." Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení

úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Žalovaný popiera závery žalobcu o povinnom členení splátky úveru na zložky istina, úrok a iné poplatky. Najvyšší súd SR v uznesení z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 konštatoval vo vzťahu k výkladu uvedeného ustanovenia nasledovné: "Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom." Pokiaľ ide o členenie splátky, ani tento výklad podávaný žalobcom neobstojí. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol: "Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu." Existujú 4 základné výkladné metódy: jazyková, logická, systematická, teleologická. Výklad právnej normy nemôže byť založený len na jednom spôsobe výkladu a už vôbec nie iba na jazykovom výklade. Najvyšší súd SR v uznesení 6MCdo 22/2010 "Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že je neakceptovateľným momentom aplikácie práva taká jeho realizácia, ktorá vychádza výlučne z rigorózneho jazykového výkladu dotknutých ustanovení. Jazykový výklad je len počiatočným spôsobom prístupu k aplikácii právnej normy; je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jeho obsahu a účelu, k čomu ostane slúžiť celý rad ďalších postupov, ako je výklad logický, systematický, výklad e ratione legis a pod. Súd teda nie je absolútne viazaný iba doslovným znením zákonných ustanovení, ale môže (a v niektorých prípadoch musí), ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, ho vyložiť tak, aby závery jeho výkladu boli vo všeobecnosti akceptovateľné a objektívne realizovateľné, inak povedané, aby súd nedospel k výkladu, ktorý význam a účel normy naostatok poprie a sťažuje alebo dokonca znemožní jej realizáciu." Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpis splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona, keď dané údaje by už mal obsahovať priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá už musela byť uvedená v zmluve (pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), aký zaujal súd prvej inštancie). Pri zachovaní princípu racionality zákonodarca je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 odstavec 2 písmeno i) smernice. Z uvedeného vyplýva, že pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t.j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby

sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobou splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Alebo pri úvere, pri ktorom spotrebiteľ spláca v splátkach len úrok a istinu uhradza napríklad ku konkrétnemu dátumu. Takýto úver predpokladá výslovne § 9 ods. 2 písm. n) zákona č. 129/2010 Z.z. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina v splátke je 0,- Eur. Poukazujeme týmto na nesprávnosť jazykového výkladu, ktorý bol v napádanom rozsudku uvádzaný ako jediný. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky úijného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné či bezvýznamné. K žalobcovmu tvrdeniu, že výška RPMN v predmetnej zmluve nebola správne určená, nakoľko do vzorca výpočtu neboli zahrnuté náklady podľa Dohody o poskytovaní služieb uviedol, že Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednanie. K samotnej Dohode o poskytovaní služieb žalovaný uvádza, že uzatvorenie tejto Dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z článku I. bod 2 Dohody, kde je uvedené: "Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok." Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dĺžnik podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzatvorenie Dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Tvrdí, že keďže Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, nakoľko v zmysle § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia príslušných je uvedené: Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody o jej poskytnutí je voliteľná. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Vzhľadom k tomu, že Dohoda predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaja, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Popiera dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaný s poukazom na zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., uvádza, že žalobca neunesol v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Súčasne z tvrdení žalobcu nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takejto nároky vlastne uplatňuje. Vzhľadom na uvedené tvrdenia žalobcu popiera a žiada, aby súd žalobu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 05.06.2018 k vyjadreniu žalovaného uviedol, že z vyjadrenia žalovaného je zrejmá snaha navodiť, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 05.09.2014 (ďalej len "Zmluva") je právne bezvadným právnym dokumentom. Svoje presvedčenie odvodzuje predovšetkým svojou interpretáciou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "Zákon"), interpretáciou záväznosti Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") pre konajúci súd a interpretáciou záväznosti Rozsudku tretej komory Súdneho dvora z 9. novembra 2016 sp. zn. C-42/15 (Home Credit Slovakia, a. s. proti Klára Bírovová) (ďalej len "Rozsudok C-42/15") v prejednávanej spore. V tejto súvislosti však poukazuje na zásadu iura novit curia (súd pozná právo).

4. V prvom rade poukazuje na to, že podľa právnej doktríny smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám; ak bola smernica prebratá do slovenského právneho poriadku správne a včas, je nutné aplikovať slovenskú právnu úpravu. V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ z 26. Februára 1986, Marshall, samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno odvolávať. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. júna 2013 č. 5Cdo 5/2013). V Rozsudku C-42/15 Súdny dvor EÚ citoval z odôvodnenia Smernice pod bodom (9) a (30), že (9) Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice. (30) Táto smernica neupravuje otázky zmluvného práva, ktoré sa týkajú platnosti zmlúv o úvere. Členské štáty preto môžu v tejto oblasti zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia, ktoré sú v súlade s právom Spoločenstva. Slovenská republika prijala zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý nie je (a ani nemôže) byť v rozpore so Smernicou. V nadväznosti na uvedené tvrdenia žalovaného o tom, že Zmluva obsahuje všetky ustanovenia tak, ako mu to ukladá Smernica teda neobstoja, nakoľko náš zákonodarca vo svojej podrobnejšej úprave (t.j. v Zákone) vyjadril, čo považuje za náležitosti takejto Zmluvy. Podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má Súdny dvor Európskej únie právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/výkladu zmlúv; b/platnosti a výkladu aktov inštitúcie, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie. Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. júna 2013 č. 5Cdo 5/2013). Z uvedeného nevidíme právny základ aplikácie rozhodnutia (Rozsudok C 42/15) prejudiciálneho konania, ktorý návrh podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 Súdnemu dvoru 2. februára 2015 v konaní Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej. Na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica pod číslom 5Csp/31/2017, kde sa s uvedenou problematikou súd vysporiadal pod bodom 22 takto: "Naviac súd udáva, že v citovanom rozsudku SDEÚ vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová zo dňa 09.11.2016 pod č. C 42/15 sa riešila otázka výkladu niektorých článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/Es č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, pričom tejto Smernici nemožno priznať v danom prípade priamy účinok (a ani nepriamy účinok - viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 20Co/50/2015), keďže súd rozhoduje o spore veriteľa a spotrebiteľa, teda o spore jednotlivcov. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, ktorý poskytujú len vnútroštátne súdy." Pokiaľ ide o počet, výšku a termíny splátok, žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdí, že zmluva obsahuje tieto údaje. Podľa nášho názoru tieto údaje v zmluve absentujú, na základe čoho sa daný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov s absenciou ktorých je spojený ten následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Má za to i s poukazom na ustálenú judikatúru v oblasti ochrany práv spotrebiteľa, že každý z atribútov vyjadrených v ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom (poplatok za poskytnutie úveru). Pokiaľ majú podľa žalovaného vytýkané zákonné náležitosti vyplývať z Oznámenia žalovaného o schválení úveru, poukazujeme na to, že tieto údaje absentujú v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robil žalobca (formulárová zmluva) a teda zmluva s takýmito náležitosťami nebola dohodnutá. Tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobcovi, a teda nemôžu byť ani súčasťou zmluvy, čomu svedčí, že na oznámení absentuje podpis žalobcu. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8XXXXXXXXXX je zrejmé, že bod 5. (vyplňte) vyplnil dlžník podľa zmluvy dňa 02.09.2014 s tým, že bod 6. (nevypĺňajte) nebol v tom čase vyplnený, tento vyplnil žalovaný podľa zmluvy dňa 05.09.2014. Až následne dňa 05.09.2014 vyhotovil žalovaný Oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde doplnil niektoré údaje k zmluve, toto oznámenie však nemal žalobca k dispozícii dňa 02.09.2014, preto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy, ale za nový návrh zmluvy, ktorý žalobca neakceptoval, nakoľko nie je opatrený jeho podpisom. Ako vyplýva zo súdnych rozhodnutí rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. 5Csp/13/2017 (bod 39. odôvodnenia) a č. 7Csp/14/2017 (bod 28. odôvodnenia) oznámenie žalovaného o schválení úveru nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. Taktiež nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného Zmluva o revolvingovom úvere nie je osobitným zmluvným typom a ZoSÚ ju neupravuje ako typ zmluvy (čo prakticky znamená, že uvedený zákon sa použije len na niektoré otázky spojené so spotrebiteľským úverom, ale nenahrádza a nevylučuje použitie právneho predpisu, ktorý typ úverovej zmluvy upravujú). Odhliadnuc od skutočnosti, že napriek označeniu Zmluvy

o revolvingovom úvere, túto podľa jej obsahu za zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať, máme za to s poukazom na Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 16Co/40/2016 bod 2. Odôvodnenia, že pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

5. Čo sa týka žalobcovho tvrdenia, že závery súdu o rozčleňovaní splátok sú nedôvodné a nesprávne, na základe novely zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá bola schválená v Národnej Rade SR dňa 12.10.2017 máme za to, že pre posúdenie či zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov je rozhodujúci právny stav účinnosti zákona o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto argumentácia ohľadne pripravovanej novely zákona o spotrebiteľských úveroch neobstojí. Napokon aktuálne potvrdil rozpis splátok ako zákonnú náležitosť zmluvy, s absenciou ktorej sa spája bezúročnosť a bez poplatkovosť Krajský súd v Trenčíne rozhodnutím zo dňa 31.08.2017 sp. zn. 4Co/395/2016 pod bodom 11.: "... súdy vo svojej súdnej praxi došli k záveru, že výklad zákona je taký, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky úveru, splátky poplatkov a splátky úrokov, vychádzajúc z jazykového výkladu zákona. Z uvedeného dôvodu už táto skutočnosť je samo o sebe postačujúca pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru." K námietkam žalovaného, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje termín konečnej splatnosti, uvádza, že podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, údaj "termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru." Podľa Rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/311/2013 zo dňa 08.09.2014, "pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, tá musí byť presne určená, teda konkrétnym dátumom splatnosti (napr. 15.03.2010)". Nestačí len dedukcia z toho, kedy sú splátky splatné a koľko má byť splátok. Taktiež neobstojí tvrdenie žalovaného, že v prejednávanvej veci neboli dokázané zákonným spôsobom ani žiadne oprávnené pochybnosti o platnosti právneho úkonu dohody o poskytovaní služieb. Má za to, že pokiaľ žiadosť/zmluvu pripravil žalovaný a ak má možnosť v zmysle dohody o poskytovaní služby hneď od poskytnutia úveru vyžadovať platenie za služby bez ohľadu na to či vôbec v budúcnosti žalobca služby využije alebo nie, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 OZ, takáto podmienka je neprijateľná (53 ods. 5 OZ). Uvedenú podmienku už súdy vyhlásili za neprijateľnú (napr. Okresný súd Prešov v rozsudku č.k. 10C/291/2014 - 36 zo dňa 05.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015), o čom má žalovaný vedomosť. Ďalej poukazuje i na tú skutočnosť, že žalobca mal v čase žiadania o poskytnutie úveru jediný záujem a to získanie úveru na preklenutie nepriaznivej situácie, preto nebolo v jeho záujme žiadať spoplatnené služby a to ešte také, ktoré vôbec nemusí dostať. Z uvedeného je preto predmetný úkon - dohoda o poskytovaní služieb pre nedostatok vôle neplatný. (Rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.06.2016). Trvá na tom, že odplata z dohody o poskytovaní služieb mala byť súčasťou RPMN a zahrnutá do výpočtu. Pokiaľ tam táto suma absentuje, nemôže byť RPMN správne určená, čo dôvodí záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Zo samotnej dikcie ust. § 3 ods. 5 č. 250/2007 Z.z. jednoznačne vyplýva, že jediným predpokladom uplatnenia práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi toho, kto za takéto porušenie zodpovedá. Žiadna reálna ujma sa preto nepreukazuje, takáto požiadavka žalovaného je nad rámec zákonného ustanovenia. Vzhľadom na to, že zákon výšku primeraného finančného zadostučinenia nestanovuje, má za to, že je logické a spravodlivé, aby primerané finančné zadostučinenie vychádzalo z ujmy vzniknutej žalobcovi, v dôsledku čoho bol nútený domáhať sa svojich práv v tomto konaní. Poukazujeme na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/395/2016-63 zo dňa 31.08.2017, podľa ktorého "Za správny považuje odvolací súd aj záver súdu o práve žalobcu na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Keďže žalobca v danom spore úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného právnym predpisom, vznikom mu aj podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle hore uvedeného zákona nárok na zaplatenie finančného zadostučinenia. Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou finančného zadostučinenia, keď bolo treba prihliadnuť aj k výške bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu žalobca zaplatil žalovanému bezdôvodne, a tým aj na úkor svojej rodiny."

6. Pred pojednávaním dňa 03.12.2020 žalobkyňa prostredníctvom zástupcu vzala žalobu v časti o zaplatenie 81,79Eur(po oprave písárskej chyby) späť a žiadala, aby súd v uvedenej časti konanie zastavil.

7. Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku a je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. V zmysle citovaného ustanovenia súd konanie vo vyššie uvedenej časti zastavil (výrok I.)

9. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) v neprítomnosti žalobkyne, ktorej neúčast' ospravedlnil jej zástupca a uviedol, že súhlasí, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Nedostavili sa ani žalovaný a jeho právny zástupca, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom neprítomnosť svoju aj svojho klienta ospravedlnil a súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti.

10. Z vyjadrenia zástupca žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že zotrváva na skutočnostiach uvedených v žalobe. Doplnila, že podľa výpočtu kalkulačky RPMN reálne zodpovedá 67,90% o čom predkladá písomnosť označenú ako Interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN. Uzatvorením Dohody o poskytnutí služieb sa žalobca zaviazal zaplatiť 580,44 Eur, pričom táto suma bola vyjadrená v bode 7.1 Dohody v znení Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumy poplatku za poskytnutie úveru, pričom má za to, že takéto vyjadrenie ďalšej sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť je absolútne neprijateľné.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Prehľad transakcií na účte, Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 05.09.2014 vrátane splátkového kalendára a karty klienta, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 05.09.2014, Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 05.09.2014, Rozpis vzorca pre výpočet RPMN, vyjadrenie žalovaného, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, Prehľad platieb žalobcu, Interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN a zistil tento skutkový stav:

12. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014 a dňa 05.09.2014 bolo preukázané, že žalobca dňa 02.09.2014 v bode 5 požiadal žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) v sume 600,- Eur, ktoré by žalobca splácal žalovanému v 42 mesačných splátkach po 18,98 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru mala byť 26,20 %, ročná úroková sadzba úveru mala byť 18,11 %, priemerná RPMN za úver mala byť 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 600,-Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu+ poplatok za poskytnutie revolvingu) mala byť 857,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu mala byť 26,20 %, ročná úroková sadzba revolvingu mala byť 18,11 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 60,- Eur.

13. Žalovaný v bode 6 vyplnil dňa 05.09.2014 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere tak, že poskytnutá čiastka úveru t.j. úverový limit bol vo výške 600,- Eur, ktoré by žalobca splácal žalovanému v 42 mesačných splátkach po 18,98 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 Eur, RPMN za úver 26,10 %, ročná úroková sadzba úveru 18,11 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 600,-Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalobca zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu+ poplatok za poskytnutie revolvingu) 857,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,10 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,11%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15%, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 60,- Eur.

14. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX9 zo dňa 05.09.2014 vyplýva, že žalovaný žalobcovi schválil výšku úveru v sume 600,- Eur, so splatnosťou úveru 42 mesačných splátkach po 18,98 Eur pričom výška splátky podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) je 32,80Eur, poplatok za poskytnutie úveru 60,- Eur, s tým, že dátum splatnosti prvej splátky úveru je 07.10.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru je 07.03.2018, dátum splatnosti splátky v

priebehu periódy splácania je 7. RPMN úveru je 26,10 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania úveru 44,06 %, ročná úroková sadzba úveru 18,11 %, celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb, poskytnutá čiastka revolvingu 600,-Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalobca zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 857,16 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 18,11%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15%, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o revolvingovom úvere je 05.09.2014, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere je 05.09.2014.

15. Z listiny predloženej žalovaným "rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. 8XXXXXXXXXX vyplýva, že RPMN bola žalovaným vypočítaná podľa vzorca na 26,10%.

16. Podľa prehľadu platieb žalobca uhradil žalovanému č. 8XXXXXXXXXX sumu vo výške 1.066,21Eur.

17. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou ku dňu uzavretia zmluvy.

18. Podľa § 137 písm. c) CSP v znení účinnom od 01.07.2016 žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 2 písm. a), písm. b), písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

28. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500078119, na základe ktorej bolo žalobcovi schválené poskytnutie úveru vo výške 600,- Eur. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu.

29. Sporným v konaní bolo či uvedená zmluva o úvere má alebo nemá všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a či sa v dôsledku ich prípadnej absencie považuje úver podľa § 11 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vo vzťahu ku ktorej žalobca tvrdil, že nebola správne v zmluve uvedená, nakoľko nebolo uvedené rozlíšenie splátky na istinu, úroky a poplatky, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. V ňom bolo konštatované, že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Najvyšší súd SR tak konštatoval, že uvedené ustanovenie zákona treba vykladať eurokonformne s poukazom na výklad podaný v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 z 09.11.2016. Tento žalobcom vytýkaný nedostatok preto nespôsobuje bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru.

30. V žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru (bod 5 zmluvy) je uvedená hodnota RPMN v sadzbe 26,20 %, pričom táto žiadosť žalobcu sa považuje za písomný návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne žalovaný úver schválil, ale v časti údaju o RPMN uviedol inú sadzbu (26,10 %), a teda možno konštatovať, že čo sa týka povinnej náležitosti - uvedenia RPMN, vzhľadom na to, že žalovaný uviedol inú, než žalobcom uvádzanú hodnotu RPMN, nedošlo k ustáleniu tohto parametra úveru, a teda medzi účastníkmi zmluvy nebola riadnym spôsobom ani v zmluve písomne zakotvená hodnota RPMN. Schválenie úveru žalovaným (bod 6 zmluvy) totiž predstavuje v časti údaja o RPMN prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takéto prijatie návrhu so zmenou v časti RPMN je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu, pretože podľa tohto ustanovenia prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny,

je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Tým, že žalovaný síce schválil úver, ale so zmenenou hodnotou RPMN, takéto schválenie so zmenou je odmietnutím návrhu žalobcu v časti RPMN a považuje sa za nový návrh, ktorý opätovne vyžaduje schválenie zo strany dlžníka - žalobcu. Keďže však k takémuto schváleniu zmenenej hodnoty RPMN zo strany žalobcu už následne písomne nedošlo, nemožno hovoriť o tom, že by si boli strany písomne v zmluve jednoznačne ustálili a zakotvili RPMN, a teda súd uzavrel, že tento údaj predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala. Keďže teda v zmluve nebola riadne písomne dohodnutá výška RPMN úveru, treba konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala ani túto povinnú náležitosť zmluvy vyžadovanú v § 9 ods. 2 písm. j/ zák.č. 129/2010 Z.z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zák.č. 129/2010 Z.z. Absencia údaje o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere pritom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj za použitia výkladu podaného v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ sp.zn. C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa neho neuviedenie, resp. nesprávne uvedenie výšky RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože súd konštatoval to, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

31. Výška RPMN nepochybne musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN nech aj je výsledkom výpočtu vzorcom preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh ohľadom RPMN predostrel žalobcovi za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobcu s takýmto novým návrhom. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje riadne a pre spotrebiteľa jednoznačné uvedenie údaje o RPMN, keďže obsahuje pre laika čítajúceho túto zmluvu dve rôzne hodnoty RPMN a za takejto situácie nemožno mať za to, že by zmluva riadny a jednoznačný konečný údaj o RPMN obsahovala, hoci je nepochybné, že údaj o RPMN má byť v zmluve uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to z dôvodu predovšetkým právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie, alebo takúto zmluvu neuzavrie.

32. V zmluve o revolvingovom úvere sa uvádza len toľko, že splátok má byť 42 a že výška splátky je 18,98 Eur, pričom zo zmluvy nevyplyva, v ktorý deň má byť mesačná splátka splatná. Súd má za to, že zo zmluvy nie je vôbec zrejmé, ktorý deň v mesiaci majú byť splátky splatné a ani to, počnúc ktorým mesiacom je dlžník povinný začať splátky splácať, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, alebo až v nasledujúci mesiac a nie je možné ani len vyvodit', dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka, a preto súd konštatuje, že absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona, a to vymedzenie konečnej splatnosti. Uvedené údaje predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec neobsahovala. Uvedený záver o nedostatku presného údaje o termínoch splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru je aj v súlade s výkladom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Podľa výroku č. II a III tohto rozsudku čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Síce zmluva nemusí uvádzať 42 konkrétnych dátumov splatnosti všetkých 42 mesačných splátok, ale musí byť z nej nepochybne zrejmé, kedy majú byť splátky splatné. Podmienky predloženej zmluvy však neumožňujú ani len vyvodit' (nieto ešte nepochybne zistiť), kedy (ktorý deň v mesiaci) majú byť splátky splatné, kedy má začať dlžník úver splácať a kedy sa jeho povinnosť splácať úver končí. Konečnú splatnosť nie je možné zo zmluvy ustáliť ani odpočtom dní či mesiacov, nakoľko z predloženej zmluvy nie je jasné, odkedy má byť 42 mesiacov, počas ktorých sú splatné splátky úveru, počítaných - či od uzavretia zmluvy, resp. až mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy, alebo od okamihu čerpania úveru, alebo či sa 42 mesiacov viaže na inú skutočnosť. Nedostatok týchto náležitostí preto spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/210 Z.z.

33. Podľa názoru súdu nepostačuje ak by tieto údaje boli prípadne uvedené len v dodatočne žalovaným vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie je dlžníkom odosielané až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia je celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere žalobcom podpísaná dňa 02.09.2014 a oznámenie je datované dňom 05.09.2014, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalobca podpísal žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere a oznámenie až následne malo byť žalobcovi doručené, a to už s údajmi o úvere, ktoré ním podpísaná žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala (tu už je napríklad uvedená aj konečná splatnosť úveru či termíny splatnosti splátok úveru). Okrem toho aj z čl. 2.2 zmluvných dojednaní žalovaného možno vyvodíť, že toto oznámenie žalovaný posielal dlžníkom dodatočne až po predchádzajúcom vyplnení a podpísaní žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník sa teda dozvie niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo z jeho strany dôjde k podpisu listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri podpise zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy, tieto mu musia byť známe už pri podpise zmluvy, a to preto, aby sa mohol objektívne rozhodnúť, či využije služby žalovaného alebo iného poskytovateľa úverov. Nie je preto prípustné, aby dlžníkovi akákoľvek náležitosť zmluvy, ktorú zákon vyžaduje, aby bola známa už pri uzatvorení zmluvy a ktorá má vplyv na jeho rozhodnutie uzavrieť či neuzavrieť zmluvu, bola oznámená až dodatočne, po uzatvorení zmluvy. V takomto prípade sa teda dlžník - spotrebiteľ dozvedá podstatnú náležitosť, ktorá mala byť zakotvená v zmluve, až po uzatvorení zmluvy, avšak nemá viac možnosť ani prípadne prehodnotiť svoje rozhodnutie uzavrieť alebo neuzavrieť zmluvu.

34. Z predloženej zmluvy vyplýva, že v nej chýba podstatná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ) - adresa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V úvode zmluvy je uvedený len názov a adresa veriteľa, čo na splnenie zákonnej náležitosti nepostačuje.

35. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona za úver bezúročný a bez poplatkov.

36. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené žalobca bol povinný zaplatiť len čistú istinu bez úrokov a poplatkov a všetko ostatné, čo nad rámec istiny plnil, je plnením, na ktoré od počiatku žalovaný nárok nemal, nakoľko sa na uvedenú úverovú zmluvu vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd konštatuje, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť nemusí byť konštatovaná samostatným rozsudkom v súdnom konaní, ale pre účely žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia splnenie podmienok na aplikáciu zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhodnocuje prejudiciálne. Fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa pritom uplatní od uzatvorenia zmluvy, čiže nárok na úroky a poplatky žalovaný nemal od počiatku.

37. Medzi stranami konania nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078119 peňažné prostriedky vo výške 540,-Eur (znížená o odmenu z dohody za poskytnutie služby 60,- Eur) a že žalobca žalovanému vrátil na úver č. 8500078119 sumu 1.066,21 Eur. Žalobca poskytnuté peňažné prostriedky žalovanému vrátil v celej výške, resp. vo vyššej výške, a to o sumu 526,21 Eur (1.066,21 - 540,-). Vzhľadom na uvedené je žalobcom podaná žaloba o zaplatenie 526,21 Eur titulom bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu dôvodná. Žalovanému vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to žalobcovi podľa § 456 Občianskeho zákonníka, keďže na jej úkor sa žalovaný obohatil. Z uvedených dôvodov sú žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 526,21 Eur.

38. Z hypotézy právnej normy /§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z./ v časti, v ktorej priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom /zákonom č. 250/2007 Z. z./ a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Je síce zrejmé, že zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma a postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, no čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie tento je

naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde a tento právoplatným rozhodnutím rozhodol o porušení práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Ide napríklad o zodpovednostný vzťah zo zodpovednosti za škodu alebo bezdôvodné obohatenie, prípadne aj vzťah, obsahom ktorého je právo na zdržanie sa neprijateľnosti zmluvných podmienok alebo ich používanie alebo na vyslovenie neprijateľnosti. Čiže úspešné uplatnenie nároku z porušenia práv alebo povinností je podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia, pričom pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, nemôžeme hovoriť, že bol úspešný.

39. Je zrejmé, že v predmetnej veci žalobcovi, ktorý je spotrebiteľom, nebol doposiaľ voči žalovanému právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok z porušenia práv určených na ochranu spotrebiteľa alebo z porušenia povinností uložených na ochranu spotrebiteľa dodávateľom. Súd v tejto súvislosti zároveň poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 14.09.2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/389/2015.

40. Naviac z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že v ňom upravený nárok na finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy pre priznanie ktorej nepostačuje zistenie porušenia práva (a jeho úspešné uplatnenie na súde), ale je nevyhnutné, aby tu bola daná aj existencia nemajetkovej ujmy, ktorá v príčinnej súvislosti s porušením práva vznikla. Pre úspešné uplatnenie takejto nemajetkovej ujmy v súdnom konaní je potom nevyhnutné, aby bola jej existencia tvrdená a aby bola takáto ujma preukázaná ako skutočná. nemal preukázané, akú konkrétnu ujmu žalobca utrpel, keďže ju žiadnymi dôkazmi nepreukázal, a teda nebolo by možné následne ani určiť konkrétne primerané finančné zadosťučinenie, ktoré by slúžilo k reparácii (k zhojeniu, odčineniu) vzniknutej ujmy na strane žalobkyne. Žalobca v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenej ujmy, keďže dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obo 52/2010). Vzhľadom na uvedené považoval súd priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi za nedôvodné a i v tejto časti žalobu zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. P Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Súd mal za to, že každá zo sporových strán mala úspech len čiastočný.

44. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania vo výroku I., takže náhrada trov konania v tejto časti patrí protistrane, úspešný bol vo výroku II., neúspešný vo výroku III. o priznanie finančného zadosťučinenia, zo zažalovaných 808,- Eur bol úspešný v časti o zaplatenie 526,21 Eur, teda v 65,12%. Žalovaný bol úspešný v 34,88% (zastavenie konania v časti o zaplatenie 81,39Eur a zamietnutie v časti o 200,- Eur). Neúspech žalobcu je zároveň úspechom žalovaného. Súd preto vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,24% (65,12% - 34,88%), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

45. Lehotu na splnenie povinnosti 3 dni od právoplatnosti rozsudku určil súd podľa § 232 ods. 3 veta prvá CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.